

>>> BEVEZETŐ

AZ AMERIKAI SPORTORVOSI KOLLÉGIUM (ACSM) éves ülésének konferenciatermét betöltő taps épp kezdett elülni, amikor a tömegben megláttam Carlöt közeledni. „Mi persze végig tudtuk, hogy ez az egész igaz!” – szólalt meg, utalva az épp elhangzott beszédre. Ebben dr. Daniel Lieberman, a Harvard Egyetem biológia professzora azon elméletét megalapozó kutatást ismertette, mely szerint mezítlábas vadászó űseink minden napjainak része volt a hosszútávfutás.

„Igen – válaszoltam –, a futás szinte spirituális módon fonódik össze az identitásunkkal, történelmünkkel, életben maradásunkkal.”

Dr. Carl Foster elismert sportorvos, egyetemi professzor egyetértően bólintott. „Jó volt hallani, hogy amit eddig ösztönösen tudtunk a futásról, azt most tényekkel is alátámasztathatjuk. És mi ketten milyen régóta rágódunk ezen, ugye?” – tette hozzá.

Na, igen. Carl és én a '90-es évek közepe óta ismerjük egymást, régi vitapartnerek vagyunk. Én a pulzusmérést találtam a legalkalmasabbnak a teljesítmény mérésére, míg ő a Borg-skálát. Én alapítottam a világ egyik legnagyobb futószaküzlet-hálózatát, a Fleet Feetet, és második helyen végeztem az 1981-es Hawaii Ironman Triatlonversenyen, miközben ő a világ legelismertebb atlétikai szaktekintélyeivel vitázott. Igazam volt. Az én pulzuselemzésem objektív mérce, az általa favorizált módszer viszont szubjektív.

Annak ellenére, hogy Carlnak nem volt igaza, el kell ismernem, hogy régi motoros a szakmában. Miután doktori disszertációját a tudományos élet és edzéselmélet legendás alakja, dr. Jack Daniels mellett készítette, az atlétikai teljesítmény elemzésének és értékelésének vezető szakértőjévé vált.

Kóstolgattuk egymást egy darabig, aztán egyszer nekiszegeztem a kérdést: „Carl, miért vesztegeted minden idődet a tudósokra, miért nem a tömegekhez szólsz?” Megvilágosodásként hatott. Ott és akkor megegyeztünk, hogy közös munkába fogunk. A szívritmus-zónákon alapuló módszerm számszerűsíthető vizsgálatával kezdtük.

1993-ban meghívtam Carlt egy rangos szakmai rendezvényre. Itt megmutatta, hogyan alkalmazható az általam kidolgozott HZT (pulzuszónákon alapuló edzésmódszer) az edzésterhelés számszerűsítésére. Azóta vagyunk barátok és munkatársak.

Huszonkét könyvet írtam már a pulzuskontrollról, a futásról, illetve a triatlonról, mégis legálább tíz éve nyaggatom Carlt, hogy írunk közösen egy futás és fitness könyvet. Nem akartam, hogy a könyv csak a profi atlétáknak szóljon – az átlagos futóknak szántam kezdőktől felfelé.

„Most kell megírnunk a könyvet – mondta Carl. – Tengernyi új tudásanyag látott napvilágot az erőnléettel és az edzéselmélettel kapcsolatban, és ebben nekünk is komoly szerepünk van. Nyolcévnyi tapasztalattal rendelkezünk a futás tudományos kutatásában, magas szintű ismereteinket tudunk átadni az embereknek a pulzuszónákról, az alkati tényezőkről, a helyes futóstílusról, a teljesítményről és a táplálkozásról, melyek segítségével belekóstolhatnak a futás örömébe.”

Örülök, hogy kilenc hónappal később, akár egy újszülöttet, bemutathatom ezt a könyvet, amely a futással kapcsolatos legfontosabb és legmodernebb ismereteket nyújtja kezdők és haladók számára.

A könnyebb emészthetőség érdekében a könyv tele van látványos fotókkal és ábrákkal, amelyekre minden emlékezni fogsz, több évtizednyi boldog, egészséges futás távlatából is.

Ne feledd, mi hosszú távra tervezünk!

Kedves Olvasó!

De ki is vagy te, Kedves Olvasó?

Valószínűleg futó, ha már futó könyvet veszel a kezedbe. De milyen futó? Kezdő, újrakezdő, haladó, maratonista, megszállott, esetleg igazi futóbolond?

Mi, futók remek közösséget alkotunk, de különbözők vagyunk. Ha visszagondolok, közel 30 évvel ezelőtt én is kezdő voltam. Az első edzésem 3 és fél kilométer, és a végére nagyon elfogyott az oxigén. De lelkes voltam, és pár hónap múlva már 10 kilométert futottam, majd alig fél év múlva jött az első verseny. Csodálatos volt a rajtnál látni, hogy milyen sokan szeretjük és élvezzük ezt a sportot, amely oly sok öröömöt ad.

Pár ével később haladó futóként már tanácsokat is mertem adni a kezdőknek. És hamarosan jött az első maraton! Ma sem merem bevallani, hogy milyen keveset készültetem rá, de simán – na, jó, kicsit szenvédve – célba értem.

Voltam újrakezdő is – amikor a gyerekek születtek, a futásra nem maradt időm. Újrakezdeni nehéz, de az igazi futó tudja, hogy pár hétfő, esetleg pár hónap, és ismét visszatér a régi erő, ismét igazán jólesik majd a futás.

Persze, voltam sérült is, mert bármennyire vigyáz magára egy amatőr futó, a sérülést nehéz elkerülni. Én három évig szenvédtem a visszatérő Achilles-ínn-gyulladástól.

És voltam megszállott is, amikor elhatároztam, hogy minden hónapban futok egy félmaratont. Lett belőle tizennyolc abban az évben, meg egy országos FélmaratonMánia-sorozat, sokak örömére.

Azt nem gondolom, hogy igazi futóbolond is vagyok, bár biztos sokan annak tartanak. Mi lehetne más egy meglett korú férfiember, aki képes felvenni nyáron a kisgatyát, télen a „cica-futónadrágot”, és akár korán reggel, akár késő este, akár rekkenő kánikulában, akár zimankós mínuszokban és hőesésben képes kimenni futni. És minden mosolyog, és látszik rajta, hogy élvezeti. És ez a lényeg, Kedves Olvasó! A futást csak elkezdeni nehéz, de könnyű megszeretni. Utána sok-sok öröömöt, jó közösséget és rengeteg élményt ad.

Mindenki ismeri a „hosszútávfutó magányossága” kifejezést. Nem igaz, hogy a futók magányosak.

Gyorsan befogadják az újakat – a közös téma, a futás mindenkor adott.

És ott vannak a versenyek, amelyek értelmet adnak a rendszeres edzéseknek. Kitűzni egy célt – kicsit vagy nagyon, teljesen mindegy –, hónapokon át készülni, majd célba érni, és boldognak lenni. Ez is a futás! Sőt elsősorban ez: a hétköznapok boldogsága. Több százezer futót láttam már célba érni rövidebb vagy hosszabb futóversenyen, de soha nem láttam elégdetlent közöttük. A futás termeli a boldogsághormonokat!

Ez a könyv ebben segít elsősorban: megtalálni egy sajátos boldogságot. Segít kezdőknek, haladóknak és megszállottaknak egyaránt. Segít mindenkinél, aki futó vagy futó szeretne lenni.

Jó olvasást, és főleg jó és élvezetes futásokat kívánok neked, Kedves Olvasó!

Kocsis Árpád
amatőr futó
versenyigazgató
Budapest Sportiroda

